

SOKOLSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

MESEČNI PRILOG SOKOLSKO SELO

LJUBLJANA,
22 JUNA 1934

Izlazi svakog petka • Godišnja preplata 50 Din • Uredništvo i uprava nalazi se u Učiteljskoj školi, Frančiškanska ulica broj 6, telefon broj 2177 • Račun poštanske štedionice broj 12.943 • Oglasi po ceniku • Rukopisi se ne vraćaju

GOD. V
BROJ 26

Sokolska propaganda

Mnogi veliki pokreti sadašnjosti imaju uvelike da zahvale svoju veličinu velikoj i umešnoj propagandi, koju su znali njihovi vođe da razviju. Propaganda je danas jedan od najjačih činilaca celokupnog života u svetu. Hiljade listova u stotinama hiljada prime-raka razasile se u svet, hiljade knjiga i brošura raznose misli svojih autora i nastoje da za njih zagreju čitaoca i da ih uvere u njihovu veličinu. Preko radija milioni ljudi iz udaljenosti od hiljade kilometara slušaju govore onih, koji ih žele oduševiti za svoju stvar, pridobiti ih za ovu ili onu svrhu, za ovaj ili onaj pokret. Svet danas prosto vrvi od propagatora sa svim mogućim ciljevima, koji iskorišćavaju sva sredstva što im stoje na raspoloženju. Danas se prosto ne može ni zamisliti neki pokret bez propagande.

Propaganda sačinjava i deo našeg sokolskog života i rada, i to jedan vrlo važan deo. O propagandi u Sokolstvu mnogo se govori, i to se pitanje mnogo tretira. Da li nam je u Sokolstvu propaganda potrebna? To je pitanje, na koje se može samo jesno odgovoriti, jer uspeh sokolskog pokreta — Sokolstvo nije obična organizacija — kao i svakog drugog i te kako ovisi o načinu kako ćemo ga propagirati. Naši ciljevi jasno govore, da mi imademo izvršiti jednu misiju, za koju nam je potreban što veći broj saradnika, čim veći i rašireniji delokrug. U konačnoj fazi našeg razvoja mi imamo za cilj želju neumrlog Tirsa, da Sokolstvo više ne bude imalo publike, više da ne bude posmatrača iz vana, već da svi budu unutar njega.

Pitanje može biti samo u tom, da li je naša sokolska propaganda dovoljna, da li smo odabrali pravi put i prava sredstva na tome polju?

Od svojih početaka je Sokolstvo svoje priredbe, a naročito one većeg stila smatralo kao glavno sredstvo propagande, i one su i priređivane s tim ciljevima. Danas se to samo u toliko promenilo, što mi još veću važnost na njih polažemo, i to baš u tom pravcu. I nedvojbeno je da te priredbe postaju svoj cilj, jer ono što se vidi i doživi na jednoj dobro spremljenoj i uspešnoj sokolskoj priredbi većeg stila, ostaje duboko urezano u duši, ostavlja trajan dojam u našim sjećanjima. Ono nas može zaista privući, zagrejeti, oduševiti do ušice, i učiniti svojim pripadnicima. Mnogi je to osjetio, mnogi doživio i pošao putem onih, koji su ga oduševili. Malo je srca ostalo hladno kod bujice oduševljenja, kod onoga divnog sklada, kod onog intimnog ophođenja, koje se može videti samo na ovakvim sokolskim priredbama. I zato moramo tim našim priredbama posvetiti punu pažnju, održati ih na dostojnom stupnju, ukloniti što je na prijašnjim bilo loše i popuniti što im je nedostajalo. Te priredbe su ogledalo našega rada prema vani, prema celoj javnosti u kojoj radimo, i to treba da nam bude uvek opomena, da ne bi grešili i onemogućili svrhu tih naših priredaba. Zato je potreban potpun i pravi odgoj, ne samo naših vođa, nego i svakog pojedinca, koji kod tih priredaba sudeluje ili im prisustvuje.

Te priredbe su, kako reko, u propagandnom pogledu daleko važnije, ali danas imamo i drugih sredstava koja nam služe u tom pravcu. Mi imamo danas našu sokolsku štampu, kao i ostalu nam naklonjenu štampu. Imamo na raspolaganje i naše radio-stanice, i mi treba da čim više upotrebimo sva ta sredstva za širenje sokolske misli, ali uvek pazimo na to, da su nam sredstva i način dostojni sokolskog zadatka. Treba se kloniti svake bučne demagoške propagande, jer je to čisto svojstveno onima, čiji je cilj protiv našem, čiji je svrha demoraliziranje, dezorganizacija ili organizacija u destruktivne svrhe.

Ipak ima nešto na što mi ne obraćamo možda dovoljno pažnje, što čisto previdimo, ili iz obzirivosti prema nekim licima ili iz osećaja da nismo pozvani da to ističemo. Način propagande koji je gore naveden mogao bi se nazvati javnom propagandom, propagandom višeg stila ili možda prigodnom. Ima međutim još jedan drugi način, koji bi se mogao nazvati svakidašnjom, unutarnjom ili čak lokalnom propagandom. Taj način propagande nije toliko upadljiv ali je

od ne manje važnosti. Mi Sokoli, naime, moramo voditi računa jednako o događajima i pojavama većeg značenja i onima manjeg, jer ovi imaju sličnu ulogu kod prvih kao što ima pojedinac u celini. O tim manjim pojavama ovisi jakost Sokolstva u njegovom temelju, ovisi njegov napredak uopće.

O čemu se tu zapravo radi? Radi se o pojavama, koje se dešavaju po našim jedinicama i kod pojedinaca. Deo mnogih naših Sokola, koji čak u našim redovima zauzimaju položaje, ne samo da nisu Sokoli, već su i asokolski nastrojena. To je jedna teška pojava kod nas. Šta nam vredi sve naše nastojanje da svim mogućim sredstvima propagande proširimo naš sokolski pokret, ako budemo imali u našim redovima ovakvih pojava. Mnogi će odgovoriti, šta im vredi sve kad nisu voljni ni u stanju da svoju decu uvedu u tu organizaciju i da ju odgoje u duhu koji ispovedaju. I imaju pravo! Osnovna točka našeg rada, najbolje i najubedljivije sredstvo naše propagande, sredstvo koje će potvrditi ono što propovedamo, jest to, da Sokoli-roditelji odgajaju i odgoje svoju decu u duhu sokolskom, da zadoje ljubavlju za Sokolstvo one kojima su dali život i da im usade u dušu duh sokolski. Oni su najpozvaniji zato, jer ono što oni mogu ne može ni prednjak ni prosvetar. Veza između roditelja i dece može blagotvorno uticati na odgoj naše mlade generacije, što roditelji usade u dušu, to će ostati kao trajna sadržina njihove duše, nešto što neće moći niti vreme niti bilo što izbrisati. Ima li bolje preporuke za one koji žele da stupe u naše redove nego je to? Slična je pojava kad muž Soko ima ženu nesokolski raspoloženu. Istina, danas u doba emancipacije žene, gde se tako bučno traži da žena bude potpuno slobodna, to je shvatljivo, ali bilo bi vrlo lepo kada se to ne bi dešavalo u Sokolstvu. Ne samo to, nego još nešto. Najbolja potvrda za istinitost i sklonost onog što se propoveda jest život i rad onog koji propoveda. I u Sokolstvu je tako. Najbolja preporuka i potvrda da hoćemo i želimo ono što ispovedamo jest život i rad samih naših Sokola, koji je u skladu s onim što ispovedamo. Ima li veće protivurečnosti nego govoriti jedno, a raditi drugo? Zar nije samim tim onemogućen uspeh? Naš život i rad ne samo u sokolani, ne samo na sokolskim priredbama, već i privatno, van Sokola, je ono merilo, kojim svi oni, koji žele stupiti u naše redove, mere naš sokolski rad, naše sokolske težnje. Ne zaboravljajmo to i ne puštajmo to iz vida, jer onoliko vredimo koliko i kako radimo.

Naveo sam samo par primera, ali za ilustraciju onog što sam htio, mislim, da je dovoljno. Život i rad naš se i te kako oštro prati i te s koliko strogosti sudi. Ne zaboravljajmo nikada, da smo svaki od nas sokolski propagator, bilo svesat ili nesvesat, premda je samo ono drugo poželjno. O skladu našeg života i rada s onim kako to uči Sokolstvo ovisi uspeh te propagande, ovisi uspeh širenja i jačanja celog Sokolstva. Pojedinač čini telo Sokolstva, a rad i život tih pojedinaca čine život i duh njegov. Kao što je po-jedinac u stanju da katkada ometa pravi-lan rad, tako i život tog pojedinca može da pokvari sklad sokolskog života, da na taj život baci ružnu senu, jer ljudi često rade sude po lošim stranama i njih uzimaju kao merilo. Kod nas je to u Sokolstvu tim lakše, jer imamo mnogo neprijatelja, koji žudno hvataju svaku našu grešku, imamo mnogo neupućenih, koji će nas krivo shvatiti.

To su te sitnije pojave našeg života, i baš one su i te kako važne, jer se dešavaju u sredini gde se ne mogu sakriti i gde često služe kao dokaz, kako Sokoli jedno govore a drugo rade.

Živimo u skladu s našim sokolskim načelima, jer to nam je najbolje sredstvo da privučemo u našu sredinu one koji to žele, a tako ćemo ujedno izbiti iz ruku naših neprijatelja snažno oružje. Život i rad Sokola i sokolskih porodica jest najbolje sredstvo za propagiranje Sokolstva u sredini koja nije sokolska. To je naša svakidanja propaganda, koja kao stvarna deluje najuspešnije, jer služi kao potvrda onog što uvek naglašavamo. Ta propaganda je jasna, vidna i stvarna, jer je svako-

Priredbe i pokrajinskog sleta u Sarajevu

Dan sokolskog naraštaja i vojske

Odličan uspeh sleta naraštaja i vojske — Krasna povorka kroz oduševljeno Sarajevo — Sjajan uspeh javne vežbe, kojoj je prisustvovalo preko 10.000 gledalaca — Vanredna organizacija sleta

Dan sokolskog naraštaja i vojske bio je „generalna proba“, koja je pokazala, da je sokolsko Sarajevo potpuno spremno za velike glavne sletske dane dne 27, 28 i 29 o. m.

Naše istorijsko, sokolsko Sarajevo, već je potpuno spremno da oduševljeno primi brojne tisuće Sokola i Sokolice, koji će tamo pohrliti i sjatiti se o velikim glavnim sletskim danima II pokrajinskog sleta, ujedno i jubilar-nog, kojim se proslavlja 20-godišnjica onog Vidovdana, koji je 1914. u Sarajevu, navešto početak velikih borbi za konačno oslobođenje i ujedinjenje celokupnog našeg jugoslovenskog naroda. Tom prigodom ovim sletom proslaviće se i 25-godišnjica osnutka sara-jevske Sokolske župe, koja je osnovana god. 1909.

Da će Sarajevo sa Sokolstvom dostojno proslaviti ova dva značajna datuma, dokazao nam je to i slet sokolskog naraštaja i vojske prošle nedelje, kada je naše Sarajevo s najvećim oduševljenjem i otvorenim bratskim srceom dočekalo i primilo tisuće sokolske omladine, koja se je prošle nedelje u nepreglednim jatima sjatila da održi svoj krasni sokolski omladinski slet. I vanredan uspeh tog sokolskog omladinskog sleta bio je puno i ne-osporno jamstvo, da će glavni sletski dani taj uspeh u svakom pogledu ne samo dopuniti, već i daleko nadmašiti, i da će ti glavni sletski dani biti velebna sokolska i nacionalna manifestacija, kojom će se još jače učvrstiti i ponovno afirmisati sokolska i nacionalna misao u tamošnjim divnim krajevima naše otadžbine.

Sarajevo je sokolsku omladinu već uoči njenog sleta dočekalo u nadasve svečanom ruhu, a pogotovo na dan samoga sleta, kada je Sarajevom zale-pršalo pravo more naših nacionalnih zastava. Sve je bilo vanredno živo, sve u divnom, radosnom sokolskom raspoloženju, u raspoloženju, koje je sobom donosila zdrava, vedra i puna bujnog života sokolska mladost.

Akademija

U subotu, 16 o. m. u 9 sati na večer održana je na letnjem sokolskom vežbalištu u Poštanskom domu, akademija dece i naraštaja.

Pred punom baštom, u kojoj se nalazilo preko dve hiljade gledalaca, a bio je prisutan i pomoćnik komandanta armije, divizijski general g. M. Tomić, ženska deca i naraštaj izveli su veoma uspešni program uz pratnju muzike Jadranske straže.

Vežbe su se izvodile ovim redom: Prvo su nastupile »Male peralice«, ženska deca, Sarajevo; ženska deca s Pala izveli su »Valece«, ples za decu; Sokolićice Zagreb 4 vežbale su »Na izvoru«; ženska deca društva Vratnik »Vežbe s venčicama«; uz rusku pesmu devojčice s Pala izvele su »Kazačok«; »Novo pokolenje« izvele su naraštajke iz Sarajeva uz pratnju deklamovanja

dnevna i svuda raširena. Ona obara prigovor, da je sokolska ideja nešto apstraktno, nestvarno i daje najbolju potvrdu, da je ona nešto živo, nešto što se provodi u životu, što ima svoju vidljivu stranu. Propaganda naših sletova, neka daje Sokolstvu impulsa, a ova propaganda životom trajnost. Propaganda velikog stila, koja se postiže našim priredbama, neka nađe putem života svoju potvrdu u ovoj propagandi sokolske misli.

Veljko Vrlinić, Bojanci.

Šantićeve istoimene pesme; vrlo tešku ritmičku vežbu »Studija« izvele su naraštajke s Vratnika i napokon devojčice s Pala »Pantominu«.

Sve tačke izvedene su odlično i precizno i uz dugotrajan aplauz.

Program vežbi završen je oko 10 sati, a onda se je razvila veselica.

Pozorišne priredbe

U isto vreme dok su na sokolskom letnjem vežbalištu izvođene vežbe u »Imperijal« kinu Sokolsko društvo Vares-Majdan sa svojim marionetskim pozorištem izvodilo je tri programa: »Mali Sokol«, koji je održao predavanje o sokolskoj ideji i idealima, pozorišni komad »U carstvu patuljaka« i šaljivi komad »Gašo svira na harmonici«.

Svi komadi, uz pratnju muzike Sokolskog društva Vares-Majdan, uspešni su veoma dobro i zadovoljili sokolsku publiku, koja je ispunila skoro svu dvoranu kina.

Tu istu več i u isto vreme u Narodnom pozorištu davana je drama »Balkanska carica« od crnogorskog kneza-pesnika Nikole I., koju su odigrali članovi pozorišta.

Povorka

Sutradan, u nedelju dne 17 o. m., već ranim jutrom veliko sletište počelo se puniti sokolskom omladinom, znatizeljnicima, tehničkim osobljem i glazbarima. Sve je vrvilo, komešalo se i mešalo u jednom živom klupku, dok se nije svrstala povorka, razdeljena po župama.

Povorka je potom krenula predvođena sokolskom muzikom sa sletišta kroz ulicu Vojvode Putnika, Aleksandrova do Zemaljske banke, onda Prestolonaslednika Petra ulicom do Katedrale gde je skrenula do Hotel Centrala. Odale se opet krenulo Kralja Petra ulicom do palače Vakuške direkcije i Principova mosta a onda ravno obalom Vojvode Stepe do Gradske opštine.

Stupanje povorke kroz gradske ulice donosilo je buru oduševljenja. Ulice su bile prepune sveta, koji se kupio po trotoarima, kapijama, balkonima i prozorima. Povorka je nastupala s jednim retkim oduševljenjem izrazom srca i nasmehanim licem, mladići vedra čela i bistra pogleda, koji su stupali čvrstim koracima i s poklikom na usnama.

Njihov nastup uneo je u sve ulice jedan neobičan živahan ton: čitave ulice su klikale i klikajti su se daleko raznosili, s jednog čoska na drugi, s jednog prozora na drugi. S prozora i trotoara bacano je na povorku cveće. Mase prolaznika pozdravljale su iskreno i s neobičnim oduševljenjem omladinu poklicima i pljeskanjem. To više nisu bila samo pozdravljanja simpatičnih grupa i župskih postrojenja, nego čitava bura oduševljenja. Nije se znalo, gde je oduševljenje veće: na trotoarima ili na prozorima, na balkonima ili u samoj povorci, koja je snažno i glasno otpozdravljala pesmom i poklicima: Zdravo! Zdravo! Zdravo!

Povorka je stupala ovim redom: Najpre je marširala muzika Sokolskog društva Sarajevo, iza nje 23 barjaka, koja su nosili naraštajci, naročiti kršni mladići. Ovi barjaci su iz svih župa koje su učestvovala na ovom omladinskom sletu.

Iza sokolskih zastava stupalo je starešinstvo sara-jevske župe na čelu sa starešinom br. drom V. Besarovićem i sa delegatom Saveza br. M. Korunovićem. Podmladak i naraštaj muški i ženski župe Banja Luka stupao je odmah iza starešinstva župe, a posle njih muzika Muslimanskog znanstlijskog društva Hurijet iz Sarajeva. Svi glazbari u crvenim fesovima. Oko njih nekoliko Sokola, biciklista. Zupa Beograd ide odmah iza njih: najpre naraštaj, sve odrasliji, zdravi momci, pa ih publika na ulicama burno pozdravlja skupa s muzikom, koja ide pred njima. Iza njih se redaju učesnici župa Bjelovar, Celje, zatim sara-jevska vojna muzika. Iza muzike stupa podmladak i naraštaj župa Ljubljana, Kragujevac i Maribor, za njima muzika željezničara iz Sarajeva, nato duga falanga omladine iz župa Mostar, Novi Sad, Niš, Osijek, Skoplje, Split, Tuzla, Uziće, Veliki Bečkerek i Zagreb, koja završava muzikom zagrebačkog naraštaja. Naročito se dopadaju učesnici splitske župe, koji za čitavo vreme marširanja kroz grad pevaju svoje dalmatinske pesme.

Posle njih stupa mnogobrojna omladina župe Sarajevo s brojnim odredima ženske i muške dece, te ženskog i muškog naraštaja, burno pozdravljeni. Na kraju reda s decom i naraštajcima iz Sarajeva svrstala se muzika Podmlatka Jadranske straže iz Sarajeva.

Na ovome mestu se svršava povorka muškog naraštaja, a nastupa ženski naraštaj iz Banje Luke, župe Beograd, Celje, Kragujevac, Ljubljana, Maribor, Mostar, Niš, Novi Sad, Osijek, Split, Skoplje, Tuzla, Uziće, V. Bečkerek, Zagreb i Sarajevo. Među njima svira muzika jevrejskog društva Matatje iz Sarajeva.

Jedna od najuspešnijih grupa bila je povorka podmlatka i naraštaja s ilidze i okolnih sela sa seoskom muzikom na čelu, sve u narodnoj šarenoj nošnji. Ova povorka svršava sa dečicom Sokolske čete iz muslimanskog sela Hrasnice, njih pedesetak na broju, u belim seoskim gaćama i košuljama i crvenom ječermom na prsima. Ovu poslednju grupu povorke masa je na ulicama najbučnije pozdravljala, vičući iz svega glasa i smejući se mališanima, koji su sasvim ozbiljno stupali i tapkali opančićima punim seoskog blata po tvrdom gradskom asfaltu. Na kraju povorke išao je lekarski automobil Crvenog krsta.

Sva povorka s ogromnim masama sveta slegla se pred Gradsku većnicu. S obe strane Miljacke, odakle joj je br. dr. Bogdan Vidović održao poduži govor. Na balkonu Gradske opštine bili su: podban br. dr. Hadžiomirović, gradski načelnik br. Mutevilić, general g. Miloradović i g. Tomić, načelnici banske uprave i opštine, narodni poslanik br. dr. Duro Ostojić, starešinstvo župe sa starešinom br. drom V. Besarovićem, delegatom Saveza br. M. Korunovićem, veliki broj novinara iz cele zemlje, koji su u taj čas održavali u Većnici svoj kongres i koji su prekinuli većanje da bi mogli pozdraviti omladinu.

Tu je br. dr. Bogdan Vidović održao sledeći govor:

»Zdravo da ste mladi naraštaji! Zdravo nado, uzdanico roda! Uzvišena sokolska ideja, puna najplemenitijih sokolskih i čovečanskih ideala, i ljubav prema Sokolstvu razigrale su vašu mlada srca, nagnale vas da raz-

II slet Sokolske župe Varaždin u Čakovcu 3 o. m.

Sokolska župa Varaždin održala je svoj drugi slet u Čakovcu na dane 2 i 3. juna o. g. Po broju učesnika i po ishodu svečanosti bila je to jedna od najjačih sokolskih i nacionalnih manifestacija na severu naše države. U isto-rijski grad Zrinjskih — Čakovec — stigao se je velik broj Sokola i još veći broj naroda iz Medimurja i Hrvatske Zagorja. 76 sokolskih društava i četa varaždinske župe neizostavno je

stupi, sve jedan lepši od drugoga. Akademiju otvorio je zanosnim govorom o petnaestogodišnjem radu čakovačkog društva prosvetar brat Martin Ribarić. Seljački pevački zborovi Sokolskih četa Križovljan, Cestica, Vratinec i Senkovec otpeli su Pašćanov »Sokolski pozdrav«. Prisutni oduševljeno su pozdravili prvi i odlični nastup sesoskih pevačkih zborova. Nastupila su muška deca društva Mursko Središte

Sa II sleta Sokolske župe Varaždin u Čakovcu dne 3 o. m.

sudelovalo na tom sletu. Usprkos toga, što za taj slet nije bila podeljena zemljopisna povlastica, to su ipak sve jedinice župe pokazale čvrstu disciplinu i uz teže materijalne žrtve u punom broju učestvovala svim priredbama sleta. Iz mariborske župe, pored izaslanika brata Salomona i Komaca, bila su zastupana društva Ptuj, Ljutomer, Ormož, Središće ob Dravi i Lendava sa tri barjaka. Zagrebačku župu zastupao je brat Debeljak, a lepo je bilo zastupano i zlatarsko društvo sa sa starišinom bratom drom Mohrom.

Slet se je održavao pod pokroviteljstvom ministra fizičkog vaspitanja naroda brata dr. Grgura B. Andelinovića, koji je lično prisustvovao sletu. Kako je istodobno domaće društvo slavilo svoju petnaestogodišnjicu te posvetilo i razvilo svoj barjak, te je kao kum istome prisustvovao ban Savačke banovine brat dr. Ivo Perović. Načelnik Saveza zastupao je brat Prosenec iz Ljubljane. Gospodina Ministra vojske i mornarice zastupao je brat pukovnik Petrović. Ovakovoga slavlja i ovako imponantne i oduševljene manifestacije ne pamti Čakovec nakon sleta od 4 V 1919 godine, kad je održan prvi ovelič slet u netom oslobođenom Medimurju, a i prvi slet u ujedinijenoj Jugoslaviji. Sve kuće bile su okićene zelenilom, barjaci i sagovi. Na glavnim prolazima kroz mesto podignuti su, susretljivošću opštine, kojim je na čelu brat Mr. Ph. Nöthig, vrlo ukusni slovoci, a navede sav je grad bio divno osvetljen.

Već u subotu ujutro počeli su u Čakovcu stizavati Sokoli, naročito oni, koji su učestvovali na župskim takmičenjima. Ujutro održan je zbor svih sudaca, a tačno u 14 sati započela su takmičenja. Od prijavljene 71 vrste nastupilo je na takmičenjima šestdeset i devet vrsta sa 432 takmičatelja. Čete su takmičile za veliki srebrni lovor-venac, prelazni dar Njegovog Veličanstva Kralja najboljoj četi župe. Takmičenje, kao i veći deo sletskih svečanosti, održano je na krasno uređenom igralištu CSK, koji je susretljivo stavio svoje igralište tih dana na raspoloženje. Takmičenja završena su, kako je bilo i predviđeno u 18 sati.

Nakon završenih natecanja krenula je ulicama bakljada predvođena glazbom. Građanstvo srdačno je pozdravljalo Sokole, koji su oduševljeno klicali jugoslovenskom Čakovcu.

Naveče održana je na sletištu akademija, koju je posetio silan broj naroda. Na zeleno tratište igrališta, uz reflektorsko osvetljenje, nizali su se na-

u prostim vežbama. Pod ravnanjem brata Miška Zganca otpjevao je mešoviti pevački zbor čete Vratinec tri medimurske narodne pesme. Sledila su muška deca čete Mačkovec sa simboličkim vežbama. Naročito su se istakle članice društva Čakovec ritmičkim valcerom. Članovi čete Pustakovec odlično su izveli devedetku. Pevački zbor čete Senkovec otpjevao je tri Zgančeve pesme. I taj zbor pobrao je mnogo odobranja. Članovi te čete izveli su skladno, u lepim narodnim nošnjama, proste vežbe. Iznenađio je preciznošću i skladnošću naraštajski tamburaški zbor društva Ivanec, koji je, nakon jakog pljeska, morao dodati još par skladbi. Zenska deca čete Petrijancec lepo su izvela vežbe venčicama. Osobito je bila efektivna simbolička vežba velikog broja čakovačke dece »Istri« uz prigodne pesme. Gledaoci su tu dirljivu izvedbu popratili čestim klicanjem zarobljenog braći. Mešoviti zbor Križovljan-Cestica otpjevao je tri zagorske narodne pesme, koje su se svi mnogo svideli. Muški naraštaj iz Varaždina izveo je rajalnu vežbu »Mladi vojak«. Tim nastupom doista mladih i skladnih vojnika, bili su svi zadovoljni. Uzorno izveli su članovi čakovačkog konjičkog oteka vežbe sabljama. Članice iz Varaždina nastupile su u teškoj, ali odlično izvedenoj ritmičkoj vežbi »Svetlo i tema«. Ova nasve uspeła akademija zaključena je pesmom »Oj Slavenci«, koju su pevali svi pevački zborovi sokolskih četa. Pojedine vežbe izvadane su uz pratnju glazbe ili glasovira pojačanog zvukom.

U nedelju na glavni dan sleta, osvanule su čakovačke ulice prekrivene masama naroda. U pratnji dvaju odeljenja sokolske konjice uputili su se ministar fizičkog vaspitanja brat dr. Andelinović i ban brat dr. Perović kroz dugi špalir vatrogasaca, koji su također u velikom broju (oko 30 društava) prisustvovali sletskim priredbama, školske dece te građana i seljaka na trg Kralja Petra, gde su sokolski funkcionari, na čelu sa starišinom župe bratom Belčićem i predsednikom sletskog odbora bratom drom Blašićem, dočekali goste, kojima su naraštajke predale cveće i sletske značke. Kroz ulice prepune naroda, otežano je bilo razvijanje sokolske povorke, koja je tačno u 11 sati krenula sa sletišta. Povorku je predvodila fanfara čakovačkog konjičkog oteka. Za njom jašilo je 60 Sokola konjičkih četa »Varaždin i Čakovec«. Nošena su 23 barjaka. U povorci sviralo je devet glazbi. Sle-

dili su: starišinstvo i načelninstvo župe, predstavnici vatrogasnih društava, zatim članovi u svečanom kroju (204), članice u svečanom i vežbačem odelu (104), žen. naraštaj (165), muški naraštaj (235), muška deca (654), žen. deca (465), članstva u narodnim nošnjama i građ. odelu (324). Kad je povorka stigla pred tribinu, na kojoj su se skupili gosti, predstavnici vlasti i Sokola otvorio je zbor predsednik sletskog odbora i starišina domaćeg društva br. dr. Albin Blašić pozdravivši sve prisutne. Zatim je govorio ministar brat dr. Andelinović. Njegov govor bio je često prekidan oduševljenim poklicima: »Živeo Kralj! Živeo Jugoslavija!«, a i povici uperenim protiv tisućogodišnjeg neprijatelja. Istaknuo je, da je ove sokolske falange i ove sokolske zastave, koje tako ponosno stoje na braniku naše severne granice, moguće srušiti samo onda, kad i poslednji od nas padne u borbi protiv starih i novih Azijata. Svoj govor završio je pozivom Sokolima da budu uvek spremni dati živote za odbranu našeg Kralja i Otadžbine.

Nakon otvirane himne obavio je vrli nacionalni borac, gvardijan čakovačkog samostana g. Troha, uz asistenciju dvojice svećenika, blagoslov novog barjaka, koji je izrađen po nacrtima brata profesora Kralja — Medimurca. Tom prilikom održao je g. Troha vanredno lep patriotski govor, pozivajući Sokole da se ovde na granici zbiju u guste redove sokolskih legija. Nakon toga uzeo je u ruke novi barjak ban brat dr. Perović i okitivši ga narodnom vrpcom, predao ga je u ruke barjaktara rekavši među ostalim:

»Ovaj neprikosnoveni simbol naših ideala istakni uvek i u svakoj prilici visoko, kroči za njim ti i tvoja braća ponosno i gordo u smrt i u slavu. Pamti, da smo mi Jugosloveni još daleko od toga da bi nacionalni naš zadatak bio konačno ostvaren.«

Posle brata bana održao je govor brat dr. Blašić, koji je zahvalio banu na kumstvu i istaknuo istoriju čakovačkog društva, koje je osnovano već u januaru 1919 godine kao jedno od prvih jugoslovenskih sokolskih društava kakovo je ostalo uvek, a čiji je duhovni začetnik bio najzaslužniji sin Medimurja blagopokojni dr. Ivan Novak.

Nakon toga govorili su zastupnik saveznog načelninstva brat Prosenec, potstarešina zagrebačke župe brat Debeljak i potstarešina mariborske župe brat dr. Salomon. Zbor je zaključio

starešina župe brat Belčić, okitivši novi barjak lepom vrpcom župe, koji je istaknuo višestruku važnost tog sleta, pozvavši Sokolstvo varaždinske župe i na daljnji rad.

Nakon defileja priređen je za uzvanike zajednički ručak, na kom je govorio brat Belčić, upitivši prvi pozdrav Njegovom Veličanstvu Kralju. Nakon njega govorili su brat dr. Blašić, varaždinski načelnik brat Novaković, potstarešina župe brat dr. Milenko Svoboda, koji je nazdravio predstavniku ministra vojske, Ministar br. Andelinović i ban brat dr. Perović zahvalili su na pozdravima, čestitajući župi na tako uspešnom sletu.

Sa sleta odasli su pozdravni telegrami Nj. Vel. Kralju, Nj. Vis. Prestolonasledniku i bratu Engelbertu Ganglu, koji potonji je brzojavno pozdravio ovaj slet.

Posle podne u tri sata krenule su snam sletišta guste mase naroda, koji je zauzeo sva mesta tako da je i van sletišta još ostalo mnoštvo naroda. Uz gruvanje mužara otpočela je javna vežba, koja je započela predajom srebrnog lovor-venca četi pobednici na takmičenjima iz Nedelišće. Venac je načelniku čete, bratu Viljevu predao izaslanik Nj. Vel. Kralja diviz. konjički deneral brat Milosavljević. Taj svečani akt burno je pozdravljen od svega naroda.

Pod vodstvom župskog načelnika brata Zvonka Sulića i župske načelnice sestre Marije Stieh, nastupale su skladno, jedne za drugima razne kategorije vežbanjućeg članstva varaždinske župe. Nastupili su: članovi (438), članice (52) muš. naraštaj (246), žen. naraštaj (115), deca (1058), starija braća (21). sokol. konjica sa sabljama na konjima i sedam vrsta na spravama. Sve vežbe su dobro uvežbane i samo takovi su mogli nastupiti. Vežbale su se proste vežbe za sletove u Zagrebu i Sarajevu. Lepi broj, napose članova, naraštaja i dece, samo članova varaždinske župe, iznenadio je sve gledaoce, da je ta mlada župa postigla tako jaki broj vežbaćeg članstva. Za vreme pauze otpjevao je odlično pevački zbor Križovljan-Cestica, pod ravnanjem br. Adamića, nekoliko narodnih pesama.

Posle javne vežbe bila je na sletištu zabava.

Ovim uspešnim sletom, dakazalo je naše Medimurje i Hrvatsko Zagorje, da se je u njima Sokolstvo snažno učvrstilo i da imade mnogo izgleda za lep napredak.

Slet Sokolske župe Šibenik-Zadar u Mandalini dne 3 o. m.

Sokolsko društvo Mandalina uspešno svojim proslavom 30-godišnjice opstanka i blagoslova novog barjaka dično je završilo 30 godina svog sokolskog i nacionalnog rada. Ova njegova velebna proslava spojena je bila s XI sletom župe Šibenik-Zadar, koji se je održao u Mandalini 3 juna o. g. Duže vremena pripremljale su se sve društvene kategorije i radili razni odbori da proslava ispadne što lepše i svečanije, jer je kum zastavi Nj. Vis. Prestolonaslednik Petar.

Ova je proslava počela 2 VI krasnom rasvetom Mandaline i bakljadom. I poluočak Mandalina, njegove obale, selo i okolne drage i brda bili su ove večeri u jednom plamenu, nešto izvanredno lepo što se do sada kod nas nije videlo, iako su uveti krasnih rasveta u našem primorju izvršni. Najkrasniju sliku pružala je povorka od 35 lada i čamaca krasno uređenih s balonima, lampionima i bakljama, koje su potezale dve motorne lađe. Na većoj je bila glazba kr. mornarice. Sve su lađe bile krate članova svih kategorija i drugog naroda, oko 400 duša, između kojih mnogo članova četa iz okolice Knina na koje je ova večer učinila najlepší utisak. Ona je bila prava Jadranska noć. Lađe su potezane do Šibenika i natrag. Oduševljenje neopisivo. Pevalo se i klicalo Jugoslaviji, Kralju i uzviš. Kumu. U Šibeniku su domamile na obalu silu naroda. Puštali su se vatrometi i palile bengale.

2 VI bilo je na sletištu u Mandalini natecanje članica i naraštaja, a 3 VI rano natecanje članova. Od 9 do 11½ vršili su se skupni pokušaji. Program je javne vežbe bio: 1) Proste vežbe muške dece. 2) Proste vežbe ženske dece. 3) Proste vežbe učenika I i II razr. real. gimn. iz Šibenika. 4) Proste vežbe naraštaja. 5) Vežbe s venčicama učenika I razr. real. gimn. iz Šibenika. 6) Proste vežbe starije braće iz Mandaline. 7) Vežbe na spravama. 8) Proste vežbe muškog naraštaja. 9) Proste vežbe učenika viših razreda real. gimn. i učiteljske škole iz Šibenika. 10) Proste vežbe seoskih četa. 11) Proste vežbe ženskog članstva. 12) »Iz bratskog zagrljaja«, vežbali pitomci Kr. mornarice. 13) Proste vežbe muškog članstva.

U 7½ počeli su stizavati izletnici železnicom: iz Knina i okolice i Drniša. Od 8 do 9 stizavali su parobrodi Jadranske plovidbe sa Sokolovima i izletnicima i to: »Kozjak«, »Ugljan«, »Neretva« i »Vodice«. Oni su dovezli par hiljada Sokolova i naroda iz primorja severne Dalmacije. Kako je koja kategorija svršavala pokušne vežbe,

vazio ju je parobrod u Šibenik. Sve su se ove okupljale u ulici dr. Miroslava Tirša odakle se je u 12 sati uputila veličanstvena sokolska povorka kakve Šibenik nije video. Ova je prošla ispred bana Prim. banovine brata dra Jablanovića uz kojega su bili predstavnici vojnih i državnih vlasti, opštine i društava. Na svršetku govorio je na Poljani skupljenom narodu i Sokolovima starišina župe brat Triva o potrebi i zadaći sokolskog rada i uzgoja.

U 15 sati određen je bio zbor na sletištu u Mandalini, koje je bilo krasno uređeno. Tribine i sedala mogle su primiti 1500 duša.

Malopre 16 sati došao je na sletišta Ban i zauzeo počasno mesto na srednjoj tribini, a u 16 sati odaslanik Kuma barjaka Nj. Vis. Prestolonaslednika Petra, komandant Šibenika brat Božić. Zastvirala je državna himna i odmah je započeo obred blagoslova barjaka. Novu je zastavu držao tajnik brat V. Periša i otkrio je. Blagoslov su obavili župnik Mandaline dr. J. Mijat i pravosl. kated. protoj. K. Krstanić iz Šibenika. Oba su održala kratke govore. Osobito se istaknuo govor dr. Mijata svojom sokolsko jugoslovenskom i rodoljubnom tendencijom, te vernosti Karadordevom Domu i Jugoslaviji i bio više puta preki-

nut burnim pleskom. Dr. Mijat je rekao: »Gospodine komandante, predstavniče Nj. Visočanstva Kraljevića Petra, kuma mandalinskog Sokola, Gosp. bane, P. n. gospodo, Sokolovi sivi — Zdravo!

Nakon što je mandalinski Sokol celunuo stazu, kojom su pratili njegovi, teški kao cirenski Simun k časti Krista i slavi slobode, kročili, dopalo mi je u čast da u dan tridesetogodišnjice njegovog osnutka blagoslovim njegov barjak.

U historiji niknuća sokolskih društava tridesetogodišnjica drevan je datum, a ako je to historija, poput pregače naših nevestica navezana još i časnim sokolskim delima, tada je ona ponosna, čarna i sveta. Da je historija mandalinskog Sokola uistinu takva dokaz je što njegovom barjaku časti danas kumuje prvi Sokol Kraljevine Jugoslavije Nj. Vis. Kraljević Petar, što slavi njegovog razvijanja prisustvuje gosp. Ban naše lepe Primorske banovine i što mu se toliki gosti kao ptičice lakokrile na čestitanje dokriše. Ovaj barjak biće mandalinskom Sokolu ponos i svetinja. Lvest, da je on blagoslovljen u ime svemogućeg Boga potiče Sokolove da osim vere u fizičkomu snagu svojih mišica još i duh verom u Boga snaže, poput divnog izgleda Davida kralja, proroka i pesnika, koji reče: »Podizah oči svoje k visinama, otkuda će mi doći pomoć? Svest da ovaj barjak ne vijori samo na malenom Mandalinskom poluostrvu, već diljem cele Jugoslavije krilatiće Sokolovima duh ponosom i plimiti srca ljubavju za svim što taj barjak zakriljuje.

Zavijori dakle, barjače lepi, i mandalinski Sokol k slavi kralja i Jugoslavije — vodi!« Primivši barjak odaslanik je Kuma privezao na barjak krasnu i umetničku traku Nj. Vis. Prestolonaslednika Petra, oslovio barjak, Sokolsko društvo i starišinu, te mu ga predao. Starešina br. Ante P. Vlahović održao je duži govor u kojemu je izneo glavne izveštaje mandalinskog Sokola, o sokolskom radu i radu za slobodu, pa oslovivši predao barjak barjaktaru bratu Mušuri Šimi p. Ive. Ovaj se zavetovao barjaku verno služiti i časnog ga vijati. Krasa Vlahović deklamirala je pesmicu »Uzvišenom Kumu« i predala odaslaniku br. Božiću kitu cveća.

Posle mimohoda Sokolova predstavniku Nj. Vis. Prestolonaslednika i Kuma, g. Banu i novom barjaku mandalinskog Sokola započela je javna vežba.

Preko 7 tačke: »Vežbe na spravama« počelo je kišiti i svet se stao razilaziti, a javna je vežba obustavljena. Tako je otpala i povorka s novim barjacom preko sela i večernja akademija, koja se je sastojala od 11 tačaka.

Na vežbalištu Izvidničke komande — sletištu, bilo je okupljeno preko 4000 duša, a iz vani je gledalo opepar tisuća. Sav ovaj ogromni svet prevažalo je u Šibenik 4 parobroda i 4 motorne lađe sve do 22 sata u večer, a mnogo je naroda otputovalo železnicom, autobusima i peške. Bratska Sokolska župa Split bila je zastupana na svečanosti delegacijom, a prisustvovao je i tehnički delegat br. Saveza.

Uspehu proslave mandalinskog Sokola i župskog sleta mnogo su doprineli svojom ljubaznošću i uslugama komandanti Mornarske komande brat Andrić i Izvidničke komande br. Pirc, koji su u svemu išli Sokolu ususret i pomogli mu, a osobito kod uređenja sletišta, tribina i sokolske izložbe na vežbalištu Izvidničke komande na čemu im Sokol i Sokolska župa najsrdačnije blagodari.

Sokolska radio-predavanja

RADIO-STANICA LJUBLJANA

dne 26 juna predaje savezni načelnik brat Miroslav Ambrožić o temi: »Dužnosti Sokola u pogledu državljan-skog uzgoja«.

Sa svečane predaje odlikovanja, Jugoslovenke krunice I stepena, kotorskom biskupu dru Frani Učeliniju, kojim ga je blagoizvoleo odlikovati Nj. Vel. Kralj prigodom 40-godišnjice njegovog biskupovanja

Pobednička vrsta Sokolske čete Nedelišće s vncem Nj. Vel. Kralja

djeli su članovi Kutine na ručama, zatim zajednički čete: Šartovac, Selište, Slatina, Mikleuška, Zbegovača i Kutinica sa zagr. sletskim vežbama. Iza toga nastupili su članovi Kutine na preči, te na koncu svi članovi sa sletskim zagr. vežbama. Vežbe su izvedene na igralištu Sok. društva, koje je bilo ukusno i marno uređeno i ukrašeno. Vežbalo se uz glazbu Kutinskog vatrogasnog društva, u prisutnosti od nekoliko hiljada gledalaca.

Na večer u 21 sat počela je akademija u sokoljskoj dvorani s pevanjem »Sokolskog pozdrava«. Naraštajka Rupčić Slavica deklamirala je i izazvala burno oduševljenje pune dvorane. Ples zvezdica izvela su ženska deca pod vodstvom sestre načelnice Jelke Tomašić. Mlade naraštajke izvele su vežbu s cvetom. Članovi su izveli efektno petorku pod vodstvom brata Likara. Muška deca nastupila su u lepim igrama, a iza toga završila se akademija s pevanjem ženskog i mešovitog zbora sok. pevačke sekcije. Izvedene su pesme: »Kaj ne bila bi vesela«, arije iz opere: »Dorica pleše« od Krste Odaka; »Turki robe«, od Vrhovskog; »Vehni, vehni fijočica« i »Zagorka« od Zganca. Iza svršenih akademija izrekao je nar. poslanik brat Dobrovoljac Milan lep ideološki sokolski nagovor, koji je odisao patriotskim i sokolskim oduševljenjem, nad lepom priredbom, koja je dokumentovala snagu i napredak Sokolstva u Kutini. — Dr. D. D.

LUDINA. — II slet Moslavačkog sok. okružja. Pod pokroviteljstvom bana Savske banovine br. dra Ive Perovića je održan 3 juna u Ludini II slet Moslavačkog sokolskog okružja. Tim sletom proslavljena je i 10 godišnjica osnutka Hrv. Sokola u Ludini. U nedelju je Ludina bila sva u znaku sokolskog slavlja. Prostrano i vrlo lepo sletiste bilo je ograđeno zelenilom, u mestu su jugoslovenske zastave i lepi slavluk. U subotu 2 juna održalo se je natecanje za prvenstvo župe. Po-bedilo je društvo Ludina. U večer održana je bakljada. U nedelju bila je budnica i doček gostiju. U velikom broju stigla su Sok. društva Ivanić Grad, Ivanić Kloštar, Čazma, Kutina, Popovača, Lipovljani i Sokolske čete Križci, Cagince, Siščani, Dapci, Lipovčani, Voloder, Ilva, Selište, Šartovac, Mikleuš, Deanovac, Rečica, Zbegovača, Vojni Križ. Nadalje je stigao iz Zagreba brat Dušan Bogunović, koji je 1925 g. sudelovao kod osnutka jugoslov. Sokola u Ludini. Nadalje je primećen brat Ante Pernić iz Zagreba, koji je bio 8 godina starešina društva u Ludini.

Pre podne održani su pokusi i svečana povorka. U 13.30 sati stigao je izaslanik bana br. dra Perovića, sreski

načelnik iz Kutine br. Nikolić, koji je dočekan od Sokola i vatrogasne čete Ludina. Unatoč nagle kiše doček je bio vrlo svečan. Lepi pozdravni govor održao je starešina društva br. Bogumil Kopčić, a onda je izaslanik izručio pozdrave Sokolima br. bana. Glazba je svirala himnu, Klicalo se Nj. Vel. Kralju, Nj. Vis. Prestolonasledniku Petru i Jugoslaviji. U 2 sati bio je zajednički ručak pod šatorima iza sletista. Tu je nar. posl. brat M. Dobrovoljac iz Dugog Sela lepim rečima nazdravio Nj. Vel. Kralju Aleksandru, a starešina Kopčić pozdravio je pokrovitelja okružnog sleta. Još je govorio društveni prosvetar brat Zlatko Peček.

Cim je prestala kiša, na sletiste je počeo dolaziti narod u masama. U svemu okupilo se oko 2000 ljudi koji su unatoč lošem vremenu došli na slet. Nakon donošenja dviju sokolskih svećanih zastava počela je u 15.30 sati javna vežba. Prvi je nastupio m. i ž. podmladak (54) iz Ludine (vodio br. Orešković). Zatim je sledio nastup žen. naraštaja Ivanić Grad (17), m. i ž. deca iz Katoličkog Selišta (50 u nar. nošnji, vodila s. Zlata Minčir), muškog naraštaja (23) i članica (9) sa sletskim vežbama. Segrtski naraštaj iz Ivanić Grada izveo je vežbe s palicama (vodio K. Oriol). Kod nastupa na spravama vežbali su Kloštar Ivanić (preča), Popovača (ruče), Kutina (ruče), Ludina (preča). Vrsta članova iz Ludine istakla se na karikama. Još je nastupio ženski naraštaj iz Kutine, segrtski naraštaj Ivanić Grad (skupine) i članovi sa sletskim vežbama (40). U poslednjoj točki nastupili su članovi Sokolskih seljačkih četa (78). Dobro su izveli sletске vežbe. Njihov nastup izazvao je velik interes u publici, jer je to prvi put da seljačke čete vežbaju na moslavačkom sletu. Publiku je burno pozdravila sve nastupe. Vežbe je pratila sokolska glazba, a izmenično je svirala i vatrogasna glazba (obe iz Ludine). Na zahtev sletskog odbora progovorio je brat Dušan Bogunović, koji je održao krasan govor o sokolskoj ideji, istaknuvši da se je Sokolstvo rodilo u znaku otpornosti Slovena prema ropstvu i u cilju zbližavanja jednokratne braće. Govor br. Bogunovića bio je pažljivo saslušan i prekidan klicanjem Nj. Vel. Kralju i Jugoslaviji. Nakon što je otvoren državna himna, izveden je mimohod svih vežbačkih kategorija. Posle se razvila animirana sokolska zabava.

Uspeh okružnog sleta je dobar, jer je seljački narod uzeo velikog učešća kod sletskih priredbi. Organizacija sleta je odlično funkcionirala. Vežbama su rukovodili okružni načelnik Iv. Rubetić, župski prednjak St. Tončić, društveni načelnik L. Bartoš i načelnica s. Antoliš i drugi. — Zl. N.

PAKRAC. Sokolsko društvo Pakrac održalo je i ove godine svoju javnu vežbu dne 3 juna na svom letnjem vežbalištu.

Po uspehu ovogodišnje javne vežbe moglo se primetiti da se Sokolsko društvo Pakrac nije ograničilo samo na unutarnji rad u svom društvu, već da je mnogo posvećeno truda i rada i sokolskim četama, koje su s lepim brojem članova učestvovala na javnoj vežbi.

Pre početka javne vežbe moglo se primetiti koliki interes vlada kako kod vežbača tako i kod gledalaca, koji su u velikom broju zauzeli mesta na vežbalištu. U 15 sati i 30 časova formirala se je impozantna povorka na čelu s društvenom zastavom, upravom društva i fanfarama, Pakrac, Daruvar i N. Gradiška. Po povratku na vežbalište, iako je dosta prostrano, nije moglo da primi sve prisutne, koji su s nestrpljenjem očekivali početak. U 16 sati otvorio je starešina društva brat D. Rehak javnu vežbu pozdravnim govorom. Javna vežba tekla je ovim redom: 1) Deca mat. društva (18), 2) Deca Sok. čete Dereza (70), 3) Naraštaj matičnog društva (20), 4) Naraštaj ženski matičnog društva (16), 5) Članovi: Pakrac (24), Lipik (3), N. Gradiška (3), Okučani (8), Poljana (3), Daruvar (2), svega 43, 6) Članice: Pakrac (8), Lipik (4), N. Gradiška (8), Okučani (3), Daruvar (5), svega 28, 7) Članovi Sokolskih četa: Dereza (11), Badljeva (7), Kukunjevac (24), Jagma (9), Subocka (12), Grahovljani (10), svega 73.

Sve sletске vežbe pratila je fanfara bratskog društva Daruvar.

Posle svršenog programa nastalo je sokolsko veselje. — A. M.

VIRGINMOST. — Virginmosko okružje osnovano je ove godine, a obuhvata sve jedinice, koje se nalaze na teritoriji istoimenog upravnog sreza.

Do aprila ove godine bile su jedinice pod tehničkim vodstvom Krajiškog okružja, čije je ime već davno pre rata zabeleženo u sokolskoj istoriji.

Kupuju se glazbala

Sokolsko društvo u Stenjevcu osniva svoju vlastitu fanfaru pa bi nam trebali polovni rabljeni instrumenti uz umerenu cenu. Umoljavaju se bratske sokolske jedinice, da nam jave, ako znadu za kakove instrumente. Eventualno kupili bi potpuni dez-bend.

161-1

158-26

Budući da se je staro Krajiško okružje razraslo, a time je i povećan broj njegovih jedinica, koji je došao do pedeset, nije se mogao vršiti uspešan tehnički nadzor, pa se je Okružje moralo razdeliti u dva manja okružja, koja svejedno čine jednu apsolutnu celinu.

Tehničko vodstvo Vrginmoskog okružja povereno je na sastanku načelniku bratu Nikoliću Dordu. Jedinice intenzivno i neprekidno rade i pripravlja se za ovogodišnje velike sletove u Sarajevu i Zagrebu. Osim toga svaka u svome mestu priređuje zabave, sela i vežbe. Tako je: Četa u Černici priredila uspešnu zabavu, gde je davana pozorišna igra »Nada Istre«. Četa u Podgorju priredila je akademiju na kojoj je provežban sletski materijal, a ujedno su davane i posebne tačke mladih prednjaka. Četa u Slavskom Polju priredila je javnu vežbu uz učešće deset obližnjih jedinica. Četa u Prkosu razvila je i posvetila zastavu uz veliko učešće društava i četa. Četa u Starom Selu održala je uspešnu javnu vežbu uz veliko učešće članova i društva Topusko.

Na sletu u Zagrebu na dane naraštaja i deca zastupljeno je naše okružje s preko 200 učesnika-vežbača.

To je kratak pregled našega dosadašnjeg rada, koji svakoga dana donosi više uspeha. — D. M.

SRP. SELIŠTE. — U nedelju 10 VI priredila je agilna, mlada Sok. četa u Srp. Selištu svoju prvu javnu vežbu. Priredbi je prisustvovalo mnogo seljaka iz mesta i okolice, te građana iz Kutine.

Vežbi je prisustvovalo i 20 članova vežbača mat. društva Kutina, te članovi vežbači četa iz Kutinice, Mikleuške i Slatine.

Vežba je održana na lepo uređenom mesnom školskom dvorištu, a otvorio ju je četni starešina lepim sokolskim nagovorom i pozdravom.

Nastupio je muški naraštaj, članovi na spravama i sa sletskim vežbama, te Kutina na ruči i u petoreci. Sve su vežbe bile tačno i skladno izvedene. Vežbe su izvedene uz pratnju mesnog četnog tamburaškog oteka.

Javna vežba pretvorila se iza programa u lepu narodnu veselicu i igranku.

Na zabavi održao je brat Narančić, član matice Kutina, lep sokolski govor i čestitao četni napredak, a prisutne meštane pozdravio i zahvalio im na pažnji. — Dr. D. D.

Novе sokolske knjige

U našoj nakladi izašle su sledeće nove sokolske knjige:

Boko Jos.:

Pripovetke za sokolsku decu i naraštaj (sa slikama). — Cena 8 Din

Milčinski Fran:

Junaštvo, priča sa slikama — srpskohrvatski. — Cena 5 Din

Hébert G. - Trček:

Sport zoper telesno vzgojo. — Cena 10 Din

Sajovic - Trček:

Priprave za vadiateljske izpite (sa slikama). — Cena 18 Din

Schmidt - Pichler:

Fiziologija telesnog vežbanja (sa slikama). — Cena 35 Din

Šulce:

Sokolski sustav telovežbe, drugo izdanje. — Cena 55 Din

U štampi: Dr. Vaniček - Drenik: Baton i boks

Jugoslovenska Sokolska Matica
LJUBLJANA, NARODNI DOM
Telefon 25-43 • Račun poštanske štedionice Ljubljana 13.831

Slike u veličini 65×49 cm:

Dr. JINDRA VANJIČEK
Dr. JOSIP ŠAJNER

Komad 20— Din

JUGOSLOVENSKA SOKOLSKA MATICA
LJUBLJANA, NARODNI DOM

Sokoli i Sokolice!

Nabavljajte svečane i vježbače potrepštine za sletove, uz najjeftinije dnevne cijene kod brata **G. HORVATEK**, dobavljača Saveza S. K. J.

Zagreb, Frankopanska ulica 9

Natječaj

Opština Imotski raspisuje natječaj na mjesto šumskog stručnjaka.

Natjecati se mogu samo oni koji imaju šumarski fakultet, prednos imaju sokolski radnici.

Rok natječaja do 15. srpnja 1934.

Plata 800— Din, putni paušal 600— Din mjesečno.

Detaljni uslovi mogu se besplatno dobiti kod ove opštine.

Opštinska uprava Imotski
Primorska banovina

Br. 4868
dne 6/VI 1934

Vse tiskovine za sokolska društva, potrebne knjige za sokolske knjižnice, vabila, letake, lepake za sokolske prireditve Vam izdela Učiteljska tiskarna. Tiska šolske, mladinske, leposlovne in znanstvene knjige, časopise, revije, vizitke, bloke, račune, jedilne liste, posmrtnice in mladinske liste. Ilustrira knjige v eno- in večbarvnem tisku. / Lastna tvornica šolskih zvezkov. Knjigoveznica. Oddelek za učila z veliko zalogo slik naših velmož

KNJIGARNA
V LJUBLJANI
PODRUŽNICA
V MARIBORU
Tyrševa ulica šte. 44

**UČITELJSKA
TISKARNA**

V LJUBLJANI, FRANČIŠKANSKA 6

Oglašujte u Sokol. glasniku!

Braćo, sestre!

Sve sokolske potrepštine za javne i svečane nastupe dobijete najjeftinije i najsolidnije kod bratske radnje

BRANKO PALČIĆ
glavni dobavljač Saveza S. K. J.

CENTRALA: Zagreb, Kraljice Marije ulica 6
FILIJALA: Beograd, Balkanska 24

KR. DVORSKI DOBAVLJAČ

Prva jugoslovenska industrija
športskih potrepština

M. DRUCKER

ZAGREB ILICA 39
BEOGRAD Pasaž Akademije Nauka

Izašao je novi cjenik sokolskih potrepština sa rasporedom utakmica za laku atletiku.

ZATRAŽITE HITNO!